

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo Presbytero. 261.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

lætitia causam tibi allaturus est. Siquidem pro certaminum huius vitæ ratione, virtutis quoque coronæ necuntur.

Theodosio Presbytero. 259.

Apud homines par culpa esse videtur, iis, à quibus beneficium acceperis vicem non rependere, & hostes minimè vlcisci. At apud diuinam philosophiam illud quidem obtinet vt benè de nobis meritis remuneremur: at non item illud, vt iniurios vlciscamur: verùm omnino quidè patientiam adhibeamus: si autem fieri possit, eos etiam beneficiis prosequamur.

Theoni Episcopo. 260.

Quemadmodum fortis & humanus rex legibus cum armis coniunctis omne contumeliæ ac petulantia studium profligat, eos nimirum qui legum auditioni morigeros se præbent, citra pœnam ad officium reuocans, eos autem, qui præfracto & contumaci animo sunt, vi atque armis coercens: eodem modo pius ac mansuetus sacerdos legibus metum adiungens, atque imperium lenitate condicens, omne improbitatis studium, quantum quidem in ipso fitum est, fugat: eos nempe subditorum, qui sermonibus cedunt, sermonum ope atque adiuuamento curans, eos autem, qui pernicaces, & immorigeri sunt, legitimis animaduersionibus edo, vclut porrecta manu, ducens, vt posthac minime peccent.

Zosimo Presbytero. 261.

Et si nec homines erubescis, nec famæ atque existimationis rationem vllam habes: at eam tamen, quæ huiusmodi flagitia diuinitus consequitur, pœnam fac pertimescas. Quâquam enim ea in præsens motatur atque conuiescit (ad pœnitentiam scilicet inuitans) tamen aliquando post, eos, quos ne tanta quidem benignitas vllò pudore commouerit, acerbius persequetur. Ac multi ne in hac quidem vita inuictam illam manum effugerunt, verùm eiusmo-

δομδίας παρξείως γνήσεται, ἀναλάγως γὰρ τοῖς ἐν ταῦτα ἀγῶσι, καὶ οἱ τῆς ἀρετῆς πλεονίαι τῆ φανοί.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. σθ.

Παρεὰ μὲν ἀνθρώποις ἴσον εἶναι δοκεῖ τὸ εὐεργετᾶς μὴ ἀμείβεσθαι, καὶ ἐχθρῶς μὴ ἀμύνασθαι· παρεὰ δὲ τῆ θεῖα φιλοσοφίᾳ τὸ μὲν ἀμείβεσθαι τῶς εὐεργετᾶς κρατεῖ· τὸ δὲ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρῶς ἔχει, ἀλλὰ παντὶ μὲν πρῶτῳ τὸ ἀνέξιστο· εἰ δ' οἶόν τε καὶ εὐεργετᾶται.

Θέωνι ἐπισκόπῳ. σζ.

Ὡς πρὸς ἀνδρείους καὶ φιλόδηρα πᾶσι βασιλέως τοῖς νόμοις τὰ ὅπλα μύξας, πᾶσαν ὑβρείως μελέτην τρέπτει· τὸ μὲν τῆ ἀκρόασι τῆς νόμων κειθόδηροι, διχα κολάσεως ἐπιτρέφον· τὸ δ' ἀνῆκον, τῆ δὲ τῆς ὀπλων ἀνάγκησιν ἀναγῶν· οὐτῶ καὶ εὐαγῆς καὶ ἐπιεικῆς ἱερῶς τοῖς θεομοῖς τὸ φόβον μύξας, καὶ τῆ ἀρχῆ πῶ ἐπιείκειαν κολάσεως, πᾶσαν κηκίαν μελέτην τὸν ἀνῆκον εἰς αὐτὸν τρέπτει τῆς ὑπὸ κῶν· τὸ μὲν λόγους εἰκοι, λόγους θεραπείων· τὸ δ' ἀνῆκον τῶ δὲ τῆς θεομῆς σὺ φρονισμῶ, εἰς τὸ μικρὸν ἀμαρτάνων χυμαγῶν.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. σζα.

Εἰ καὶ τῶς ἀνθρώπους οὐκ ἐρυθρίαις, οὐδὲ ὑπολήψεις ἀντιποιῖ, καὶ πῶ παρεὰ τῶ θεῖς τοῖς τοῖς τοῖς πολήμασιν ἐπομῶν. φοβήθητι δίκη· εἰ γὰρ καὶ αὐτίκα δι μάλια μακροθυμῆ, εἰς μετάνοιαν χαλοῦσα· ἀλλὰ μικρὸν ὑπερογ, πικρότερον μετελεύσεται· τῶς μὲν δὲ πῶ ποσαίτην φιλαυθραπίας εἰδὲσθῆντας, πολλοὶ μὲν καὶ κατὰ ταῦτα πῶ ἀπῆπτον οὐ δὲ πῶ πῶ φεύγασιν καὶ εἰ, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς τῶν κατὰ ἐλήθησιν

συμ-

συφορών, ὡς ἀποκρύψαι τῶ μεγάλῃ
πᾶσι τραγῳδίαις. πολλοὶ δ' ἐνταῦθα
δοξαστες ἀλαπεφυμένοι κολασίαι,
τῆς δίκης διγίως αὐτοῖς ἀντιμετη-
σάσις τὴν δίκην.

Ἐρμογένει Ἐπισκόπῳ. σξξ.

Οἱ φίλοι περὶ ὧν γέγραπται, ἔτε πα-
ραγέστας δεόνται, ἔτε παροπῆσι-
χῆσι γὰρ ἢ παυσσομένοις οὐδέποτε
τῆς ἑπὶ τοῖς κελύσις ἀμίλλης,
ἀλλ' ἕως τέλους, ἅτε δὴ τῆς ἑραίας
γῶν δεινῶς ἐφείδουσι, πῶ ἑπὶ τῇ νί-
κῃ ἀγωνίαν ἔξουτες.

Ἰσιδώρῳ Ἐπισκόπῳ. σξζ.

Ὅτε ἡ αἰγυπία, τὸ ἀκόλαστον ἐκεί-
νο φημι γινόμενον, τὸ ὅξυ μὲν παιδῶν
πῆσαι δὲ δεινότερον. τοῖσιν γὰρ
ῥῆμα, ὡς τὰ πολλὰ εἶναι δοκεῖ, ἡ γυ-
νὴ, τῶ σφοδρῆσά τῳ Ἰωσήφ ἐπιμάνῃ,
καὶ λόγῳ πείθει οὐχ οἶάτε ἔσσαι, ἅτι
τὸ εἰσαίσθη τὸν νεανίαν ἐκράπη κα-
κῆνος, ὡς τῆς ἀγλήτης γενναῖος, πῶ
ἔδῃται ἀποδυσάιδρος, ἔχρητο γὰρ αὐ-
τῆς ἐκείνῃ ἐπὶ τοῦ πάθος μεθύσσαι
γυμνὸς μὲν ἱματίων, καθαρὸς δὲ μοι-
χεῖας ἐξελθὼν, τοὺς τῆς σφοδρῆσῆς
ἀεδήσατο σεφάνης. τότε δὴ τότε ἐκα-
θόζετο ἐκείνη κατηφῆς. τὸ μὲν ἀλη-
θές, ὅτι δὴμαρτε τῆς ἑπιθυμίας. τὸ
δὲ ψεύδος, ὅτι τῇ ἑπιπλάσῃ σφοδρῆ-
σῆν ἐλθόντος γυναικὸς ἀνδρός, ἡ δὲ δι-
κῆ γράφῃν ἑσπόμεναι, ἢ ἀμύσσαι
αὐτῆν ἐκλογίῃ, ἐν ὀργῇ ἀκαταχέ-
τῳ γίνεται, καὶ ἀναμίξασαι παρὰ
πῶτον, λυπῆν, φόβον, ὕβριν, ὀργὴν, ἐρε-
νοῖαι ἕως αὐτὸν πικρῆσται. καὶ δὴ
γράφῃν αὐτὸν γράφεται, ἢ γράφῃναι
ἀφειλεῖτο δὲ μὴ δ' ἀπλογίαι μετὰ δ' ἔς,
ὡς δεσμοτικῆν ἐμβάλλει. ἀλλ' ὁ ἀ-
δεύσας ὀφθαλμῶν, ὁ τῆς σφοδρῆσῆς

di calamitatibus correpti sunt, ut ipsas
quoque tragedias magnitudine sua obscu-
rarent. Multi autem qui huius vitæ tor-
menta effugisse videbantur, in amarulen-
tiores alterius vitæ cruciatus inciderunt,
nimirum vi illa scelerum vindice iuste ipsis
pœnam remetiente.

Hermogeni Episcopo. 262.

Amici illi, de quibus ad me scripsisti, nec
consilio, nec cohortatione opus habent.
Videntur enim contentioni huic, qua de
præclarissimis rebus inter se certant, nun-
quam finem imposituri, verum ad extre-
mum usque (ut qui cælestium præmiorum
desiderio vehementer æstuant) de victoria
solicitudinem habituri.

Isidoro Episcopo. 263.

Quo tempore Ægyptia illa, libidinosa
inquam illa mulier, quæ ut persuasum faci-
lis, ita etiam ad persuadendum miram vim
habebat (ut plurimum enim eiusmodi in-
genio esse videtur mulier) infans pudicif-
simi iuuenis Iosephi amore deflagruit,
cumque eum nullis sermonibus ad stuprum
inducere posset, ad vim ei inferendam se
conuertit, atque ille, strenui cuiusdam a-
thletæ instar, exuta veste (arreptam enim
eam tenebat illa, libidine temulenta) in-
dumentis quidem nudus, verum ab adul-
terio purus excedens pudicitie coronam
adeptus est, cum verò illa mœrens sedebat,
reuera quia, quod cupiebat, minimè asse-
cuta fuerat, falsa autem specie, ob fictam
castitatem. Cum itaque maritus venisset,
aut quod accusari metueret, aut quod Io-
sephum ulcisci vellet, acerbissime irasci-
tur, ac cupiditatem omnem, mœrorem,
metum, contumeliam, & iracundiam ad-
miscens, animo voluebat, quoniam pacto
de eo supplicium sumeret. Et quidem eius
criminis, quo ipsa accusari debebat, eum
insimulat. Maritus autem ne facta quidem
ipsum pro se dicendi potestate, in carcerem
eum cõiicit. At verò incorruptus ille ocu-